

MITHAT
EKIĆ ISMET

" ZATVORENIK CRNE KUĆE 1942.GODINE "

Ustaško redarstvo uhapsilo me 3.marta 1942.godine u jednoj od najvećih provala u Banjoj Luci za vrijeme rata.Šta više,mislim,da je ova provala bila najveća i po broju uhapšenih ilegalaca,a pakodje i po posljedicama koje su uslijedile.Razbijeni su mnogi partizanski punkтови ilegalnog rada i uništena je jedna od najfunkcionalnijih ilegalnih veza MK KPJ i partijske organizacije u Banjoj Luci sa Banja-lučkim partizanskim odredom.

U ovoj velikoj provali uhapšeni su: Bukić Munira, Bukić Fatima,Bukić Paša,Bukić Osman,Bajić Božo,Bajić Mitrana, Ekić Ismet,Ekić Šefket,Grabić Sulejman,Katana Abdulah,Karabegović Berka,Mlečnik Alojz,Mlečnik Franc,Mlečnik Viktor,Mlečnik Silvo i još neki.

Vezanog su me sproveli u Ustaški tabor,gdje sam u ćeliji zatvorske zgrade u dvorištu već našao starog Mlečnika sa sinovima,Osmana Bukića i mog brata Šefketa.Poslije su dovedeni u ćeliju Galić Matko,Greb Nikola i Jaran Sulejman.U susjednoj ćeliji bile su Fatima i Paša Bukić,Munira Bukić (pastorka Fatime) i Karabegović Berka.

Sve je teretila ista optužba: ilegalni rad za partizane.Slijedila su isledjivanja,a vršili su ih pop Zvonimir Brekalo,ustaša Zvonko Grubješić (čija je porodica stanovala u ulici Kotorvaroškoj,danas Danka Mitrova) i neki Tatek.Oni su mene ispitivali,a vjerujem i neke druge.Mislim da je broj ustaških isljednika bio veći jer su ustaše namjeravale da po hitnom postupku pohvataju sve ilegalce da im neko ne bi izmakao odlaskom u partizane.Zbog toga su i angažovali veći broj ustaša da vrše isledjivanja.Kakav je bio njihov isljedni postupak to je već poznato.

Moja ^{STRINA}~~maćeha~~ Faiza doznala je gdje se Šefket i ja

nalazimo i došla da za nas interveniše. Pošto na tom mjestu sve to nije pomagalo, otišla je kod Ali-bega Džinića i Haki-je Bešliagića da ih moli da se založe da Šefketa i mene puste iz zatvora. Kako sam obavješten, oni su intervenisali, ali nas nisu pustili na slobodu, već prebacili samo u Župsku redarstvenu oblast, nekadašnju Upravu policije. U maloj dvorišnoj zgradi zatvora zadržani smo, po prilici, jedan ili dva dana, a već 6. marta 1942. prebačeni u Crnu kuću.

Pod stražom sproveli su nas današnjim ulicama Šoške i Ive Mažara do Okružnog zatvora (Crne kuće). Tako su prebačeni u Crnu kuću skoro svi iz naše grupe, s tim što su neke prebacili dan ili dva kasnije.

U ženskoj ćeliji Crne kuće smještene su Berka, Munira, Fatima i Paša Bukić, gdje su već bile ranije smještene Havka Sarač, Nada Čirski, Dragica i Antonija Banušić.

Mi muškarci dovedeni smo uglavnom u ćeliju br. 5, koju su zvali "betonska ćelija" jer je za razliku od ostalih imala betonski pod. Prije našeg dolaska ćeliju su skoro ispraznili da bi mi bili smješteni. Neki od bivših zatvorenika upućeni su u druge ćelije ili otpremljeni u logor.

U toj "našoj" betonskoj ćeliji bili su: Osman Bukić, svi Mlečnici, Božo Bajić, moj brat Šefket i ja. Njena veličina bila je negdje 5 x 4 metra.

U istu ćeliju dovedeni su: Premro Viktor, Djivilski Josip, Potočnik Alojz, Ruđolf Rojc, Galić Matko, Segulin Anton, Buljan Jozo, Rolih Ivan, Ivanković Milivoj, Cvijić Velimir, Perduv Branko, Greb Nikola, Grabovac Alija, Baručija Ibrahim, Baručija Teufik, Baručija Fehim, Muftić Aziz, Boban Mirko, Mešinović Mehmed i Vujaković Rade. Neki od njih dovedeni su kasnije, ali ne dugo poslije nas. Tako je ćelija bila krcata zatvorenicima. Nije se moglo normalno ležati. Jedva je bilo dovoljno mjesta da se leži na boku kao u kutiji sardina.

21. januar 1977. godine

Banja Luka

(~~Mithat Ekić~~)
(Mithat Ekić)